

POÈTICA

A Pere Navarro

Barrejarem
una llegenda antiga dels Templers
i el mut missatge ocult d'un pleniluni
amb la imatge d'un dimoni
que treballa al Cap de Creus.

Amb corretja de gos lliguem el temps
a la barana de la galeria
i ens desprenem de camisa i sabates
tot fent un iniciàtic ritual.

Omnipresents i neguitejadors
el son acompassat de l'estimada,
un rerafons de timbres de telèfon
que ningú té el valor de despenjar
i els tres camions de les escombraries.

Remor de tos a la cambra dels nens
i, en algun lloc,
uns ulls vençuts que es tanquen
per no obrir-se mai més.
(l'enterramorts calcula ara el preu fet
i prepara el cafè de la revetlla).

Harmoniosament
tot roman en el seu lloc.
Tot ja és a punt per viure l'instant màgic.

Comencem a escriure.

STONEHENGE

(si us plau, poseu-hi música de Jordi Sabatés)

Sis anys després
torno a sentir,
irresistible,
la crida atàvica
del cercle de pedra
enmig de la deserta plana,
verda i humida,
amb cel de plom
perpètuament amenaçant.

Dits minerals assenyalen el cel
burxant en l'amagat secret
del seu missatge mut,
màgic i encisador.

Ancestral.

I el que ara em neguiteja
i em fa escriure
és l'absoluta intuïció
d'haver-hi estat altra vegada,
segles i segles enllà,
en el centre del cercle ritual.

Potser jo era pedra llavors
o esquiü raig de sol en eclipsi
o astròleg assenyat vingut de qui sap on
o un simple fragment de verd
d'aquesta plana que ara,
envoltat de nit urbana,
misteriosament em crida
i enyoro amb tota la ràbia
i totes les forces
que sóc capaç de reunir.

Tornaré a Stonehenge.

ALPHA

Atrafegat
un home ha passat pel meu costat.
Somreia i enraonava sol
semblava trobar-s'hi bé.

Si fos un altre dia
potser no me n'hauria adonat
però avui
—precisament avui!—
no puc evitar una petita enveja
d'aquest home
deliciós conservador
del tresor de la follia quotidiana.

PER MÉS QUE M'HO DEMANESSIS

Per més que m'ho demanessis
seria incapaç d'enfilar-me
al cim de la muntanya més alta
per dur-te la flor de l'eterna neu
o d'endinsar-me a les pregoneses de l'oceà
per dur-te les notícies
de la Cort del Rei Neptú.

Desenganya't amiga:
no m'han fet amb pasta d'heroi.

Em conformo amb estimar-te cada dia
quotidianament
amb domèstica constància,
sobrevivint costipats i mals d'orella
o denúncies per mal aparcament.

Mira la ciutat:
és ara com un immens cementiri d'elefants
que ens espera.

Passejarem Rambles avall
ignorant els ofegats de llarga cabellera d'algues
ajaguts a sota els bancs.
Trobarem el noi de les espartenyas
i la filla del Baró de Burriac
amb la lluna al front i les dents de nacre.
Inútilment
buscarem la farmàcia oblidada.

Em miraràs i, abans de fondre't en la boira,
encara tindrè temps d'explicar-te
una història qualsevol d'apareguts.